

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 6. uri popoldne.

Štev. 120.

Ljubljani, v petek 27. maja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 24. maja.

Vravnava denarne valute

bila je včeraj po štiridnevni obširni razpravi v prvem branju dovršena in po nasvetu Javorskega v pretres izročena posebnemu odseku 48 članov. Plener bi jo bil kaj rad naklonil budgetnemu odseku, oziroma samemu sebi, ker je načelnik temu odseku ter je v istini predlagal, da naj se to zgodi in odsek pomnoži za 12 udov. Vtemeljujoč ta svoj predlog dobrikal se je manjšim strankam, češ, da dobi vsaka izmed njih zastopnika v budgetnem odseku, ako pritrdijo njegovemu nasvetu. Da bi reč še bolj zmešali, poročali so še včerajšnji liberalni listi, da se Poljaki ne potegajo za poseben odsek in da glasujejo za Plenerjev predlog, ako mu levičarji pripisujejo posebno važnost; ali vse ni nič pomagalo. Jaworski je včeraj popoldne staval predlog, da naj se voli poseben odsek 48 članov, in poleg konservativnega in poljskega kluba za ta predlog glasovali tudi Mladočehi, krščansko-socijalni poslanci dunajski in moravski veliki posestniki. Obveljal je torej z veliko večino. Konservativni klub odpošlje v ta odsek 11 članov, katere je izbral že v torek; ti so: iz jugoslovanske skupine: Borčić, Povše, Šuklje; izmed čeških velikih posestnikov: Deym, Kleist in Sylva-Tarouca; izmed nemških konservativcev: Ebenhoch, Kathrein, Morsey; izmed Bukovincev: Styrcea; izmed moravskih velikih posestnikov: Fries; dvanajstega odpošljejo moravski Staročehi, ki so v tesni zvezi s klubom konservativcev. Volitev tega odseka je že na dnevnem redu jutrnje seje.

O valuti sami Vam prilično obširneje poroča Vaš drugi dopisnik, ki se zlasti peča z gospodarskimi zadevami, jaz hočem le še omenjati nekaterih reči iz razprave same.

Ze zdavnej je bilo znano, da ste med levičarji dve stranki, katerih ena priporoča zlato veljavo, ena pa jih odločno nasprotuje. Vse je torej rado vedno pričakovalo, kaj pové levičarski vodja dr. Plener, ki se je bil v ponedeljek oglasil k besedi. Ali govoril je le malo, ali že to malo je pokazalo, kako večina levičarjev sodi o tej stvari. Ona je za zlato veljavo, pa ne za sedanje predloge; ona je proti papirnatemu denarju, kakoršnega sedaj imamo in ki se mora na vsak način odpraviti, kar mora biti skrb in dolžnost vseh avstrijskih strank, ali ob enem ima velike pomisleke gledé izvrševanja zlate veljave, zato si pridržuje pravico, v odseku nasvetovati raznotere premembe in dodatke k vladnemu predlogu.

Za Plenerjem so prišli zaporedno na vrsto trije krščansko-socijalni poslanci, Jax, Schneider in Lueger. Prvi je razpravljaval valutne razmere na Nemškem in Angleškem in ž njimi primerjal naše avstrijske. On ne vidi nobene potrebe, spreminjati denarno veljavo, in tudi enketa ga o tej potrebi ni prepričala. V tej enketi so bili večinoma profesorji, bankirji in časnikarji, kmetijstvo in obrtnijstvo v njej ni bilo zastopano. Sicer pa hoče agrarna stranka stvarno pretresati dotične predloge in zahtevati še natančnejših pojasnil ter po vsem tem vravnati svoje glasovanje.

Schneider je poudarjal, da bo zlata veljava škodovala obrtnijstvu, delavcem krčila zaslužek, ob enem pa podražila blago.

Jako strastno govoril je dr. Lueger proti zlati veljavi, češ, da jo nam vsiljujejo samo sovražniki našega cesarstva. Po njegovi misli ima papirnat denar veliko vrednost in je ob enem nekaj vremenar za naše gospodarsko življenje, ki kaže, kdaj je zanj lepo, kdaj grdo ali spremenljivo vreme. Vse stranke bi se morale torej kakor en mož vzdigniti proti finančnemu ministru in braniti dragi pa-

pirnati goldinar. Lueger se je potem srdil nad „Vaterland“, ker se je drznil trditi, da je na velikem ljudskem shodu sklenjena resolucija stala v nekem vnanjem časniku, še predno se je omenjeni shod vršil v mestni ljudski dvorani. Ko je „Vaterland“ okreal, spraval se je nad posamezne dežele, češ, da nikjer za zlato valuto ne marajo; v Galiciji se ji protivijo, Čehi jej nasprotujejo in še čeških Nemcev bi ne mogli pridobiti za njo. Gorenje-avstrijski deželni zbor se je izrekel zoper zlato veljavo, v Solnogradu je ljudstvo zoper njo, ravno tako na Tirolskem; radoveden je torej, kako bodo glasovali poslanci teh dežel. Na Krajskem so zoper zlato, na Štajerskem tudi, ravno tako v Dalmaciji in v Trstu!

Ko je poslanec Stalitz tej trditvi gledé Trsta ugovarjal, rekel je Lueger: Italijani so morda za zlato valuto, Slovenci in Hrvatje pa gotovo ne. In ko Stalitz začudeno zakliče: Hrvatov v Trstu ni! mu Lueger med splošnim posmehom pravi: Gospod tovariš imate pač slabe oči, če tega ne vidite; v Trstu so Slovenci in med Slovenci in Hrvati ni dosti razločka. Potem je napovedoval, da hoče iti vse križem po Avstriji in povsod ljudstvo poučevati v svojem smislu. Sklepal je svoj govor z opominom, da Avstrija zlate veljave toliko časa ne sme vpeljati, dokler nima 500.000 gld. podpore za vinorejce, dokler ne more pomagati obrtnikom, dokler nima denarja za uradnike in za njih vdove in sirote. Vpeljava zlate veljave v Avstriji je hudodelstvo in brezvestnost.

Predsednik dr. Smolka poklical je govornika zaradi teh besed k redu, ter ga pokaral tudi zaradi tega, ker je rekel, da le sovražniki Avstrije silijo k zlati veljavi.

Tudi dalmatinski poslanec Bianchini poprijel je besedo, ali ni pretresal vprašanja, ali bi bila zlata veljava koristna, ali škodljiva, podajal je

LISTEK

Grobni spominek

Juriju Matjašiču,
stolnemu proštu in zlatomašniku, umrlemu
dné 12. maja 1892.

Niso suhé nam ... oči, ki se spomnimo Tebe
Ino predragih s Teboj Troje ljubezni darov.
Prešeren.

Majnik evetoči, zakaj prine-el si novo nam žalost,
Saj nje imamo takó zmerom Slovenci dovolj?
Žalosten svet je pri nas, kjer krijejo solnee oblaki,
Motno sedaj je nebó, kakor da toči solzé.
Točimo tudi jih mi. Zakaj jih pa ne bi točili?
Grozno nam svojo oblast spet je pokazala smrt,
Kakor jo kaže navadno povsod nam ubogim Slovincem,
Pobirajoč nam možé v temni zapira jih grob.
Vzela sedaj nam tudi moža iz naše je srede.
Težko pogrešamo ga; vzoren je bil odličnjak:
Malone šestdeset let obdelujoč vinograd Gospodov,
Mnogo otel je ljudij, spraval na pravo jih pot.
Malone dvadeset let med tem bil učitelj mladini,
Skrben učitelj je bil, blag je na njega spomin.
Dolgo ostal bo spomin med hvaležnimi njemu učenci,
Ki jih je velik še broj delavnih rodu v korist.
Bil je duhovščini čast in dika je bil narodnjaštvo,
Z roko podporno povsod vedno pomagal bi rad.
Dolgega žitja mu tek odtekel je vendar prebrzo;
Delaven človek nikdar živel predolgo še ni.

Dično njegovo ime! Ne bo ga pozabil Slovenec,
Dolgo njegov bo sijaj naši mladini v izgled,
In s tem izgledom spomin na njega naj rase in rase,
Dokler njegovih kostij ne razkadi se pepel.
B. Flegerič.

Črtica o somatologiji.

(Po predavanju dr. Žlobudral-a priobčnje za kratek čas Lužarjev Francelj.)

7. Usta.

Od neumnega pa do smešnega je baje le en korak; od nosu do ust pa še bližje, menda le en palec. Kot vrata jim služijo ustne (ustnice), ki so lahko drobne ali debele; po barvi pa rudeče ali blede. Kogar pa na vislicah za eno glavo „povikšajo“, ima navadno višnjevce (plave). Po kakovosti ustnic ravna se tudi usta in so lahko široka ali ozka, kakor jih že hočemo odpreti, ali „na iztežaj“ ali samo „na pol“. Človek mora sicer taka nositi, kakoršna ima, vendar pa so slehernemu ljubša, če niso prevelika. Zlasti ženski spol ima rad velike oči, pa majhna usta, kar mi bo vsak „portretni slikar“ iz skušnje rad potrdil. Ker pa je od nekdaj že znana ne le ženska radovednost, marveč tudi zgovornost ali besedičnost, ne sme bi se braniti tudi širokih (velikih) ust.

Usta odpiramo in zapiramo. Prvo storimo, kedar nam je govoriti, drugo, kedar hočemo ali moramo molčati. Kedor rad veliko in bahasto govori, pravimo, da je „širokoustnež“; če pa obeta kaj sto-

riti, o čemur pa še ni prepričan, da bo storil, pa rečemo, da se je „ustil“. Pri govorjenju rabimo usta lahko za resnico ali za laž; če je odpremo obema ob enem, navadno laž naprej gre. Vendar pa nam ni toliko paziti na to, kaj bomo povedali (na tem starem svetu ni namreč nič novega), marveč kako bomo povedali.

Dostikrat najbolje storimo, da ust ne odpiramo, t. j. da molčimo. Mej tri najtežavnejše naloge je prišteval modrijan Kilon tudi za molčanje skrivnosti. Da je imel mož prav, je tudi dandanes dogmata istina, ker bi molčečnost z dobro vestjo lahko imenovali najredkejšo čednost. Izkušnja kaže, da se tisto najpreje izvé, kar se komu pové „sub rosa“ ali po domače „meji štirimi očmi“. Nerodno pa je, če človek molči v šoli ali pa pri izpraševanju; čeravno profesor dejansko pokaže, da ima tacega molččega dijaka rad, ker ga navadno še eno leto prihrani v istem razredu. Kakor človek osupne ali ostrmi, če kaj nenavadnega ali čisto neznanega vglada, tako pa tudi ni čuda, če kedaj „obmolzne“, posebno, če mu le nevednost po glavi šumi, ali če kaj nepričakovanega sliši. Resnica pa je, da usta le premalo rabimo za molčanje.

„Kedor veliko govori, veliko vé, ali pa veliko laže“, pravi pregovor. Zato so tudi modrijani že od nekdaj bolj priporočali molčanje, nego govorjenje, dobro vedo, da tudi sami še mnogo rečij ne vedo. Tukaj velja izrek:

marveč zgodovino kovanja denarja na Hrvaškem, ki je imela po svojem državnem pravu pravico, kovati lastne denarje. V Dalmaciji, kjer se še zmirom italijanski uraduje in kjer vlada germanizuje, dasi je dežela čisto hrvatska, se ljudstvo tako živo spominja teh denarjev, da tudi sedanje desetice in dvajsetice imenuje „banovce“, to se pravi: banove denarje. Po pogodbi iz leta 1868 mora biti na vseh na Madjarskem kovanih denarjih tudi hrvatski, slavonski in dalmatinski grb in hrvatski napis. Ker naj imajo novi denarji le latinski napis, to nasprotuje novi pogodbi, zato njegova hrvatsko-narodna zavest zahteva, da naj se predlogi gledé vravnave valute zavržejo že pri prvem branju — „a limine“ Ker g. poslanec še ni dolgo v državnem zboru, ne pozná menda določbe pravičnega reda, po kateri se vladni predlogi ne morejo odklanjati „a limine“, ampak se morajo izročiti kakemu odseku.

V torek prišel je k besedi poslanec Neu-wirth, ki velja za posebnega strokovnjaka v narodno-gospodarskih zadevah, in je o svojem času vrejeval gospodarski del prvega liberalnega lista „N. Fr. Pr.“. Govoril je dolgo, skoro tri ure, in med tem časom tako onemogel, da je predsednik med govorom za nekoliko minut pretrgal sejo in mu dal priliko, malo odpočiti se. Hudobni jeziki pa so pripovedovali, da je bila ta slabost premišljena in naprej napovedana, da bi govor vzbudil tem več pozornosti, in nekateri časnikarji trdijo, da so dobro vedeli, kdaj slabo pride govorniku.

Nočem preiskovati, ali je to utemeljeno, ali ne, samo to rečem, da je Neu-wirthov govor pri mnogih poslancih, ki so bili prej nasprotniki nove veljave, vzbudil ravno nasprotni vspeh in jih spreobrnil v njene zagovornike. Zanimivo je, da je eden najtesnejših zaveznikov njegovih o njegovem govoru izrekel sodbo, da je govoril briljantno, da je bil pa govor njegov poln krivih sklepov. Neu-wirth je ravno tako, kakor Plener, priznaval potrebo, odpraviti papirnat denar, ali omenjal je težav, ki jih to prizadeva, in poudarjal, da je treba za svet vprašati védo in skušnjo. Angleška je bila edina dežela, ki je odpravila posilni kurz in vpeljala menico deželne veljave.

Priznaval je, da so se zboljšale naše gospodarske in finančne razmere, ali vendar se mu zdi, da ni nobene potrebe, že sedaj vravnati denarno veljavo, dasi odobruje dotične priprave. Njemu ni prav, da v vladnem predlogu ni določen čas, kdaj naj se odpravijo državni bankovci, da ni povedano, kako hočejo poskrbeti razven zahtevanih 184 milijonov goldinarjev še drugo zlato, in da sploh ni določeno, kaj bo s tako imenovanimi salinskimi nakaznicami, s srebrnim denarjem in z novimi državno-blagajničnimi nakaznicami. Preziral je, da je treba prej določiti nove denarje, predno se morejo rešiti vse te zadeve. Tudi tega ni pomislil, da med našim papirnatim denarjem in zlatom sedaj ni nobene trdne razmere, in da je srebro v primeri z zlatom dandanes zgubilo precejšnjo veljavo. Zlasti

pa bi silno škodovalo, če bi se uresničile njegove želje, da naj se toliko časa z določitvijo novega primerja počaka, da bo naš papirnat goldinar vreden dve nemški marki. Upnikom in kapitalistom bi bilo s tem pač jako ustrezno, ker bi dobili pri povračilu za dobro poldrugo marko vrnjeni dve marki, ali naše poljedelstvo in obrtništvo bi bilo silno hudo udarjeno, ker bi zgubilo pri vsakem goldinarju okoli 30 vinarjev ali 15 do 16 kr., ki bi jih moralo več plačati, in ravno za toliko bi se pomnožil tudi državni dolg, kolikor ga imamo v njih deželah.

Da bi Neu-wirthov govor ne napravil v javnosti napačnega vtisa, zdelo se je ministru Steinbachu potrebno, da je takoj odgovarjal na njegove trditve! Poudarjal je zopet, da eni želé našemu denarju večjo, eni pa manjšo vrednost, da pa vlada stoji na sredi med obema. Opozarjal je, da bi bila visoka vrednost našega goldinarja, kakor jo tirja Neu-wirth, velika škoda za naše gospodarstvo in da nikjer ni zapisano, da moramo svoje bankovce odkupiti z zlatom. Tudi je poudarjal, kako veliko škodo bi trpela zadolžena zemljišča, če bi šlo po Neu-wirthovi volji; sploh se pa ne vé, kaj prinese prihodnost, v tem pa so vsi edini, da bi bilo veliko nevarneje čakati, kakor pa vrednost našega denarja že zdaj določiti.

Razven omenjenih govoril je grof Fries za vpeljavo nove veljave, dr. Kaizl pa ji je nasprotoval, kar je tem čudneje, ker imajo Mladočehi v svojem programu tudi zlato valuto. Ali oni nasprotujejo vladnim predlogom samo zaradi tega, ker njih sprejem pomenja vladno zmago. To stališče je pač zaduje, ki se ga more politična stranka poprijeti, ker posledica njegova zahteva, da se zavržejo tudi najkoristnejše reči.

O drugih govorih, ki smo jih v tej zadevi slišali včeraj, poročam jutri.

Političn pregled.

V Ljubljani, 27. maja.

Notranje dežele.

Češko. Mladočehov nobena stvar bolj ne jezi, kakor izjave prebivalstva, da naj vse stranke skupno delujejo. Te dni se je „Jednota občanů pražských“ izrekla v tem smislu. Gregrovo glasilo pa hoče pomen te izjave s tem pomanjšati, da smeši to društvo kot zbor nezavisnih ljudi. Če se pomisli, da je v tem društvu cvet praškega meščanstva, mora se pač taka pisava obsojati. Mladočehi so si prizadevali, da bi s svojimi agitacijami uničili Staročeha, sedaj jih pa jezi, ko vidijo, da prebivalstvo še vedno ceni zasluge staročeských mož in le želi, da bi obe stranki skupno delovali. Sploh se kaže, da Mladočehi vodi pri vsem le strankarska strast, ne pa ljubezen do naroda.

Mladočehi. Zadnji čas posebno mladočeška glasila napadajo Moravce, ker moravski poslanci neso glasovali v državnem zboru za mladočeški predlog, da se toži minister Schönborn. „Narodni Listy“ so v jedni zadnjih številkih napali dve društvi v Brnu, da ničesa ne delate, in to je le posledica

šnih rečij, morala je imenitna gospoda imeti posebne vrste ljudi, da so ji napravljali smeh. Ker so se pa večkrat smejali brez uzroka, rekali so jim „norci“ (če so „komedije“ delali na dvoru, tudi „dvorni norci“). Ti so morali gospodi razne „burke briti“ ter napravljati zabavo, čeravno je bil marsikateri pametnejši in modrejši, nego gospodar njegov. Dandanes pa, ko je svet že sam po sebi „špasen“, prišli so taki „burkeži“ ob službo in zaslužek, kar je najbolj prav. Saj jih čaka enako nemila osoda, kakor druge ljudi, da morajo namreč umreti, ker smrt ne razumi nič „špasa“.

Najbolj pomenljiv je smeh pri ženskah, kakor pravi nemški pregovor: „Die beste Vertheidigungswaffe der Frau ist die Thräne, die beste Angriffswaffe ein Lächeln“. Pri vojakihi pa vendar „koprolu“ ni všeč, če se fant smeje, n. pr. „Majar, kaj pa se tako potuhneno smejete, kakor „knedel“, ki se hoče v ponvi skrivaj razpočiti!“ Smeh človeku včasih tudi lahko „uide“, kakor tudi jok, ki je pa ravno nasproten prvemu. Jokamo se lahko tudi od veselja, pa večidel vendar le od žalosti. Da je pa joku bolj podobno, jemljemo navadno solze na pösodo. O joku in smehu ni do sedaj še nobene slovnice, torej tudi ne vemo, delamo li to pravilno ali ne, čeravno je oboje v navadi pri vseh narodih in ljudstvih. Dež in solnce ob enem dela skazo, tako tudi, če je pri človeku pol smeha, pol joka.

Meznikovega, Fanderlikovega in Začkovega vodstva. Mladočeški list pa je tukaj dal zašušico le svoji stranki. Baš v odboru onih dveh društev so sami Mladočehi. Če društvi povoljno ne delujete, temu ni kriv niti Meznik, niti Fanderlik, niti Začek, temveč le moravski Gregrovi somišljeniki. Kakor staročeski listi pišejo, ste ti dve društvi marljivo delali, dokler sta bili v staročeských rokah, ko sta pa prišli v roke Mladočehom, je vse zaspalo.

Bukovina. Levica baje deluje na to, da vsaka rusinska narodnost dobi svojega zastopnika v deželnem odboru in da bi deželnim glavarjem ne bil imenovan noben Rumun. Prvi nemški zahtevi popolnoma pritrujemo, ker se vjema z narodno enakopravnostjo. Nikakor bi pa ne bili vesel, če se druga želja vresniči Nemcem. Rumunska stranka je najštevilnejša v deželnem zboru in je torej le naravno, da Rumun postane deželni glavar. Sicer pa levičarjem ne gre za drugega, kakor da bi kakega liberalca spravili na to važno mesto.

Hrvaška. Tacega vladnega pritiska pri volitvah še ni bilo, kakor je letos na Hrvaškem. Za opozicijskimi kandidati po volilnih shodih lazijo orožniki, da volilne shode razpode pri najmanjšem povodu. Na volilne shode vladne stranke se pa vabijo volilci celo uradno in se jim tudi preti s kaznijo, ako ne pridejo. Pri tacih razmerah seveda ni pričakovati, da bi se pri volitvah pokazalo pravo mnenje narodo.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija. Blizu srbskobolgarske meje prijel so nekega bivšega bolgarskega častnika, ki je fotografiral nekatere kraje okrog Pirota. V zaporu so ž njim srbska oblastva lepo ravnala. Ko so se prepričali, da njegove fotografije neso namenjene za vojaške namene, so ga izpustili.

Rusija. Te dni se je razglasil zakon, po katerem se bode kaznovalo izdajstvo državnih tajnostij. V tem zakonu določene so jako hude kazni, zguba vseh političnih pravic in pregnanstvo v Sibirijo. Uradniki, ki po malomarnosti omogočijo komu izvedeti in izdati tajnosti, bodo kaznovani z dveletno ječo. Več mesecev pride v zapor, kdor bi le skušal izdati ali tudi le poizvedeti kako tako tajnost.

Italija. Predvčeraj se je zbornicama predstavilo novo ministerstvo, ali že prvi dan je bil jako nesrečen. Ministerski predsednik je razvil svoj program. Obetal je, da se hoče ravnati po navodilih parlamenta, gledati na to, da zniža državne troške in tako napravi red v državnem gospodarstvu. Novih davkov vlada, če bode le mogoče, ne bode uvažala, reformovati hoče vso upravo. Vojaške troške bode omejila na najpotrebnejše. Izredne troške za puške bode pokrila s tem, da prodá srebro bourbonskih denarjev, ki je v državnih blagajnicah. Ministerski predsednik je naglašal, da je potreba zasebne varčnosti in delavnosti, da se napravi red. Vlada se bode držala iste vnanje politike, kakor se je prejšnja; državne zveze imajo le namen, ohraniti mir. Zbornica naj se takoj loti budgeta, da začasnega budgeta ne bode treba, potem pa ima rešiti še več drugih stvari, mej drugim tudi predlogo o izvedenju vinske klavzule v trgovski pogodbi z Avstrijo. Ta program ni napravil dobrega vtisa v zbornici. Več govornikov je povpraševalo, čemu je bilo treba vladne premembe, če sedanja vlada hoče nadaljevati politiko prejšnje vlade. Vladi se je očitalo, da jej manjka velikih idej. Cela vrsta govornikov je napadala vlado, zagovarjal jo pa skoro nobeden ni. Crispi, ki je bajé naklonjen sedanji vladi, ni prišel k seji. Nicotera je pa že začel intrige proti vladi. Po zbornici je iskal podpisov za predlog, da se vladi izreče nezaupnica in o njeni izjavi preide na dnevni red. Če je dosegel svoj namen, zdaj še ni znano, ker v sredo še ni bilo glasovanja. Vsekako je pa položaj jako nejasen in mnogi mislijo, da pride kmalu do nove ministerske krize.

Francija. „Eclair“ je priobčil več podrobnostij ob organizaciji anarhistov. Delé se v dve glavni skupini, v „učenjake“ in „delujoče člane“. Na čelu učenjakov stoji knez Krapotkin in Reclus. Kakor je znano, je prvi geolog, poslednji zemljepisec. Posebno poslednjemu njegova zemljepisna knjiga donaša lepe dohodke, katere porablja v anarhistične namene. Svoji dve hčeri je dal dvema somišljenikama za ženi, ali pustil pa ni, da bi se kako poročili, ker on ne priznava niti cerkvene, niti civilne poroke. Organ prve anarhistične skupine je „Revolte“, poslednje pa „Le Père Peinard“. Delujejo na razne načine. Nekateri delujejo z dinamitom, drugi kradejo, nekateri pa delajo dolgove po gostilnah in hotelih, drugi zopet nagovarjajo vojake, da naj ubeže. Njih géslo je, delati nered in pa škodo premožnejšim stanovom. Organizovani so dobro. Poznajo se po nekijh znamenjih, podpirajo drug drugega. Vsak anarhist najde pri drugem zavetje in zatorej jih policija tako težko zasledi. Ob gotovih časih se shajajo in z govori drug drugemu dajo pogum. Pri teh shodih pa nikdo ne predseduje, temveč le perovodja glavne stvari zapisuje.

Anglija. Vse angleške stranke so pripravljene, da se vsak čas razpusti parlament. Poslanci umikajo svoje predloge, od dvajsetih odsekov deluje jih že samo šest. Zbornica je slednji dan skoro prazna, javno mnenje se ne briga več za razprave v zbornici, temveč le za govore političnih vodij po raznih hodih. Ministerski predsednik Salisbury je na nekem

„Jaz ne vem nič“, — pravi nevednež,

„Ti ne veš nič“, — pravi učenjak,

„Mi ne vemo nič“, — pravi modrijan.

Z molčanjem tudi lahko marsikaj naznamimo in kako reč potrdimo; od todi tudi latinski: „Qui tacet, consentire videtur“; vendar pa pravijo, da zna le tisti molčati, ki nam z molčanjem ne naznani, da nam kaj zamolči.

Kedor debelo gleda in ima zraven tudi usta čez navado odprta, pravimo, da „zija“, n. pr. „Janez, nikar tako ne zijaj, kakor rajnki „Menelaus“, ko mu je njegova „Kleopatra“ s „Hanibalom“ ušla v Ameriko!“ — Vendar je pa nekateri človek že tak, da ga ljudje imajo za „zijaka“. Kedor ne more ali noče nikdar molčati, imenuje se „žlobodra“; če je v šoli kak tak, pomaga mu profesor s tem, da ga pokliče in seveda tudi vpraša, potem večidel takoj utihne. Najtežje povedati je resnico, veliko težje, ko zamolčati jo.

Usta odpiramo tudi, kedar se smejamo, to je kedar smo posebno veseli, zlasti, če se nam tudi „sreča smehlja“. Najvišja stopnja dobre volje je menda takrat, kedar se mora človek sam sebi smejati; vendar pa je treba vedno pomniti, da nezmernost pri vsaki reči škoduje, kajti marsikedo je že od smeha „počil“, ker se ni „masal“. — Smeh je lahko posiljen, prijazen, zaničljiv, semtertje tudi škodoželen.

Njega dnij, ko na sveta še ni bilo toliko sme-

shodu se izrekel za varstvene carine, ako bodo druge države vedno skušale škodovati angleškim koristim. Ta govor je pa dal liberalcem močno sredstvo za agitacije. Anglija je od nekdaj bila za svobodno trgovino in le naravno je, da se tem svojim načelom ne more nakrat odreči. Celo konservativni listi grajajo nepremišljeni govor ministerskega predsednika. Liberalni listi in liberalni govorniki po shodih dokazujejo, da bi taka politika, za kakeršno se je izrekel Salisbury, uničila angleško industrijo. Angleški liberalci hočejo več delavcev postaviti za kandidate pri volitvah, vsaj Morley se je izrekel, da bodo gledali, da vsak stan dobi zastopnike iz svoje srede, tudi delavski.

Holandsko. Tudi na Holandskem pripravljajo se razširjenje volilne pravice. Državni svet že pripravlja dotično predlogo. Med drugim se hoče uvesti tudi nekako zastopstvo manjšin.

Argentinijska. Predsednik je otvoril kongres z nagovorom, v katerem je konstatoval, da se finančno stanje boljša. Dohodki naraščajo, stroški se manjšajo. Kongresu se bode predložil načrt zakona, s katerim se utrdi vladna oblast.

Izvirni dopisi.

Z Vrhniko, 26. maja. Gospod vrednik! Ko bi ne poznal tiskovnega zakona gledé popravkov, dejal bi Vam, da ne bi smeli sprejeti popravka gospoda dr. Tavčarja gledé mlina pri mostu, ki veže Vrhniko s Hribom. Toda prebravši „popravek“, sem se res iz srca zasmejal, ker se zna zgovorni g. doktor tako lepo oprati, in prav veseli smete biti, da Vam je spisal članek za „Slovenca“ sam g. dr. Tavčar. Dovolite pa, da svoje zadnje poročilo še enkrat ponovim in potrdim iz besed gosp. doktorja samega. Tako vsaj nihče ne bode mogel dvomiti o resničnosti našega poročila.

Gospod dr. Tavčar kot pooblaščenec (da je on dedič, ni stalo v 116. številu „Slovenca“) dediča (dr. Tavčar je pridejal vseh dedičev namreč) rajnega g. Lukmana a) ni hotel brezplačno (dasi bi se mu podal tak darček, ker je rajni Lukman obilo svojega imetja pridobil na Vrhniko odstopiti steno imenovanega mlina vrhniški občini; b) da ni hotel mlina prodati občini za 800 gld. Ponudila bi bila občina kaj pa da še več — tudi 1500 gld., za kolikor se je pozneje prodal, ko bi bila mogla čakati s popravko mosta toliko časa, kolikor dedič s prodajo mlina.

Nadalje je res, da se je občina vrhniška oškodovala za par sto goldinarjev, a ne zato, ker mlina ni kupila, ampak zato, ker se je poprava mostu pri odlašanju prodaje mlina zategnila na zimo in je bilo treba neutegoma železni most naročiti pri Töniesu in postaviti ga.

Nadalje razodeva g. doktor preveliko ponižnost, ki kazi njegov radikalni prapor, ker si odreka možnost posredovati proti primerni odškodnini za odstop stene, ne voga, za vrhniško občino in le nežni spol potiska na barikade.

In naposled vendar ne taji, zakaj ni hotel posredovati za nakup mlina. Zato namreč, ker je občinski zastop vrhniški sklenil, da gosp. Lenarčič ne sme nastopiti kot kandidat „Slov. društva“. To je torej tista silna jeza in strahovanje. G. dr. Tavčarju je več na kateremkoli slugi „Slov. društva“, kakor na samostojnem poslanecu.

Povsem tem g. dr. Tavčar ni bil srečen s svojim popravkom, ker je vse potrdil, kar je poročal „Slovenec“, poleg tega pa še dostavil, da je njemu več strankarski namen, nego občna korist.

Iz Cirknice, 24. maja. V nedeljo, dné 22. maja, je imela tukajšnja kmetijska podružnica svoj prvi letošnji občni zbor. Iz poročila podružničnega tajnika smo povzeli, da ima podružnica sedaj 62 udov. Napravila si je drevesnico, v kateri je zasajenih že 4000 cepljenih drevesec in čez 5000 vrbovih kolčev. V preteklem letu je imela podružnica 275 gld. dohodkov in 358 gld. stroškov, torej 83 gld. primanjkljaja. Letos ima pa že čez 200 gld. primanjkljaja, ker je vreditev vrta mnogo stala.

Za cirkniško okolico utegne drevesnica biti velikega pomena, ker dosedaj je še prav malo sadnega drevja zasajenega. Niti za domačo potrebo ga ni zadosti. Šeasoma se ga bode pa gotovo nasadilo iz podružnične drevesnice toliko, da bodo mnogo sadja lahko še poprodali.

Napravila si je podružnica v kratkem času tudi že žito čistilni stroj in travniško brano. Res potreba je, da podružnica vzbudi večje zanimanje za umno kmetovanje, kajti dosedaj je bilo kmetijstvo silno zanemarjeno. Jedino za vožnjo lesa so se kmetje brigali, vse drugo je pa zaostalo.

Iz Podjunske doline na Koroškem, 24. maja. (Slovensko uradovanje.) Poročal sem Vam

svoječasno, da ste vrli slovensko-narodni občini Šmihel nad Pliberkom in Globasnica uveli slovensko uradovanje, akopram sta si kar od začetka morali biti v svesti, da prestrastni naši nasprotniki ne bodo mirovali, marveč delali z vsemi silami zoper ta korak slovenskih občin. Ravno isto so ukrenili tudi krajni šolski sveti v Šmihelu, Globasnici in Kozazah. Poročal sem Vam pa tudi, kako se je z onim ukrepom dregnilo v pravo pravcato sršenovo gnezdo in kako so nad tem se jezili vsi naši združeni nemškutarji, ki smatrajo neomejeno gospodstvo nemščine v uradu in šoli kot svoj „noli me tangere!“ Zato je našlo slovensko uradovanje tudi že odpor, in je okrajni šolski svet v Velikovu krajnim šolskim svetom v Šmihelu, Kozazah in Globasnici kar kategorično zaukazal, da mu ne smejo po slovensko dopisovati. A zavedni slovenski možje, ne da bi se dali strahovati, branijo se odločno te nove naredbe.

Zato je krajni šolski svet v Globasnici vložil sledeči, odločni priziv:

„Št. 24.

Visoki c. k. šolski svet v Celovcu!

Zoper sklep slavnega c. k. okrajnega šolskega sveta v Velikovu od 5. aprila 1892 in dopis tistega od 5. aprila 1892, št. 479, vložil podpisani krajni šolski svet vsled sklepa seje od 1. majnika t. l. naslednjo

pritožbo:

Z navednim dopisom naznanilo se je semkaj, da se vsled sklepa c. k. okrajnega šolskega sveta v Velikovu od 5. aprila 1892 v bodoče slovenske vloge podpisanega krajnega šolskega sveta ne bodo več sprejemale, češ, da je uradni jezik tega visokega c. k. deželnega šolskega sveta, kakor vseh okrajnih šolskih svetov, nemški jezik.

Ta dopis je popolnoma nepostaven. Po členu XIX. državnih temeljnih postav od 21. decembra 1867, št. 142. državnega zakonika, priznava država vsem v deželi navadnim jezikom enakopravnost. Da je slovenski jezik na južnem delu Koroške v deželi navadni jezik, tega menda najbolj zagrizeni Nemec ne bode upal zanikati.

Slovenskemu jeziku grejo torej pri vseh uradih južnega Koroškega in pri vseh uradih, ki so za celo deželo, jednake pravice, kakor nemškemu jeziku.

Slavni c. k. okrajni šolski svet in visoki c. k. deželni šolski svet nimata pravice o tem sklepati, ali hočeta slovenske vloge sprejemati, ali ne. Ona jih morata sprejemati in reševati, ker tako postava zapoveduje, in če se hočeta braniti, je to samovolja in prekršenje postave in se že najdejo pravni leki, s katerimi se pride v okom takemu postopanju. Slavni c. k. okrajni šolski svet v Velikovu in visoki c. k. deželni šolski svet pa nista dolžna samo sprejemati slovenske vloge, ampak jih morata celo v slovenskem jeziku reševati. Prosi se torej:

Visoki c. k. deželni šolski svet blagovoli sklep slavnega c. k. okrajnega šolskega sveta v Velikovu od 5. aprila 1892, štev. 479, gledé nesprejemanja slovenskih vlog, kot nezakonitega razveljaviti ter slavnemu c. k. okrajnemu šolskemu svetu v Velikovu zaukazati, da ima ta, brez vseh obojavljanj, slovenske vloge sprejemati in jih tudi v slovenskem jeziku reševati.

Krajni šolski svet v Globasnici, dné 1. maja 1892.

Načelnik: Blaž Najbrš, s. r.“

Ta res izvrstni in odločni priziv, ki dela vso čast vrlim krajnim šolskim svetovalcem v Globasnici, kaže, da se slovenski ljud in na Koroškem vedno bolj zaveda svojih narodnih dolžnostij in pravic! Slava gre zato odločnim, zavednim možem, ki se ne strašé nasprotnega, sovražnega nam pritiska, marveč se vstrajno potegujejo za naše pravice, za jednakopravnost v šoli in uradu! Odločnost teh mož nam je pa tudi porok, da Slovenec i na Koroškem ne bode večno trpin, da homo z vstrajnostjo tudi mi dosegli, kar nam jamčijo božje in cesarske postave, ker „vigilantibus jura!“

Da bi vrli, zavedni slovenski možje v Globasnici našli obilo posnemalcev, ne le na Koroškem, marveč po vseh slovenskih pokrajinah! Kajti le na premnogih krajih se zbok nerodne malomarnosti slovenskega prebivalstva še širi oblastna nemščina, kjer jej ne gre prav nobeno mesto!

Proč zatorej z oholo tujščino v domačih uradih, zlasti pri občinskih zastopih, kajti kdor nemarno zaničuje drago materinščino, podlaga je tujčevi péti! Živelo dejanje!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. maja.

(Delniško društvo „Prvi narodni dom“ v Rudolfovem.) Prejeli smo naslednje poročilo: K občenem zboru dné 30. aprila t. l. je prišlo 12 delničarjev, ki so zastopali 95 delnic. Odborovo poročilo o delovanju društva se je s pohvalo vzelo na znanje, račun za l. 1891 se je v vseh točkah enoglasno potrdil. Imetje delniškega društva znaša v tirjativah in srečkah 11.172 gld. 50 kr. Od dohodkov l. 1892 se je že l. 1891 vzel predujem v ta namen, da se je potom cesije prevzela tirjatev grofa Barbota proti čitalničnemu društvu, katero se je s tem znebil vseh prejšnjih upnikov in dolguje le še mestni hranilnici ljubljanski in delniškemu društvu „Prvi narodni dom“. Z ozirom na to se je sklenilo enoglasno, da se plača 2½% dividende za l. 1891. Že v prejšnjih zbiorih za l. 1890 in nazaj dovoljene dividende se izplačajo le tistim, ki se oglašé do konca l. 1892. Na kupone, katerih izplačilo se do konca leta ne zahteva, pripadajoča svota se pripiše k rezervnemu fondu, ki znaša 816 gld. 72 kr.

(Denarno obrtniško pomočno društvo ljubljansko) je imelo včeraj ob 11. uri dopoldne v magistratni dvorani svoj XXXVI. občni zbor v navzočnosti 24 članov. Ravnatelj društva, gosp. J. N. Horak, pozdravil je zborovalce in pričel zborovanje. Za overovatelja zapisnika občenega zbora imenuje ravnatelj gg. Putriha in Lokarja, skrutinatorja volilnih listov gg. Kirbische in Šlobodnika. Ravnatelj g. Horak pravi, da je iz računskega sklepa za leto 1891 razvidno, da je imela obrtniška pomočna družba ljubljanska prometa 655.740 gld., a to večinoma le v malih zneskih. Rezervni zaklad, pravo društveno premoženje, pomnožil se je lansko leto na 25.971 gld. Koncem leta 1891 štel je društvo 155 udov. Izgube ni imelo društvo lansko leto niti najmanjše. V zadnjem občenem zboru dovolile so se sledeče podpore: Ustanovi, katero je pričela kranjska kupčijska in obrtniška zbornica o pritiki štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. 40 gld. Ravnatelj gosp. Horak pové, da je za to ustanovo hvalevredno tudi prineske pobiral sobni slikar gosp. Fran Blaseh in nabral precejšnjo svoto, katero je izročil kupčijski zbornici, tako da je glavnic ustanove doslej narasla že na 1214 gld. 84 kr. Tisti ustanovi naj bi se zopet dovolilo 40 gld. Nadalje naj se dovoli iz dobička lanskega leta za revne vdove obrtnikov 30 gld., za „Narodno šolo“ 10 gld., za društvo sv. Cirila in Metoda 10 gld. in za vaje v katoliško-rokodelskem društvu 10 gld.; skupaj tedaj 100 gld. Ravnatelj g. Horak sporoči, da so vsi obdarovani ga prosili, naj občenemu zboru sporoči: „Bog plačaj!“ Nasvét, da se vsa ta društva in revne vdove zopet z enakimi svotami obdarijo, se sprejme jednoglasno. Knjigovodja gosp. A. Prelesnik poroča potem o bilanci. Ista kaže imetka: 1. Gotovina 31. decembra 1890. leta 1437 gld. 59 kr.; 2. posojila: 146.297 gld. 26 kr.; 3. vrednost inventara: 563 gld. 36 kr.; 4. kupnina kot vrednost hiše: 11.000 gld.; 5. vrednost vodovodne naprave v hiši: 264 gld. 61 kr. in 6. hranilnične vloge z obrestmi vred: 259 gld. 61 kr., skupaj 159.822 gld. 63 kr. Dolgovi pa so sledeči: 1. Upravni deleži: 9474 gld. 86 kr.; 2. kapitalizovane obresti od teh: 469 gld. 37 kr.; 3. hranilne vloge: 105.511 gld. 61 kr.; 4. za leto 1892 predplačane obresti: 1123 gld. 65 kr.; izposojila: 13.000 gld. in 6. rezervni zaklad: 25.971 gld. 90 kr., skupaj tedaj tudi 159.822 gld. 63 kr. Načelnik nadzorovalnega odbora, g. J. Zor, poroča, da se je bilanca z glavnimi in pomočnimi knjigami primerjala in popolnem v redu našla, ter nasvetuje, da se dá ravnateljstvu absolutorij. Predlog se sprejme jednoglasno. V načelstvo izvolijo se po listkih skoraj jednoglasno gospodje: Oroslav Doleneč, Franc Goršič, Karol Hinterlechner in J. N. Horak; za preglednika računa gospoda J. Zor in F. Pilko. Konečno poprime besedo gospod mestni odbornik Oroslav Doleneč in izreka gorko zahvalo gospodu ravnatelju J. N. Horak-u za njegov veliki trud pri vodstvu društva. Gospod Horak je oče društva, on ga je ustanovil in prav po očetovski skrbi za obrtnike, kadar se zatekó k njemu v denarni sili za pomoč pri društvu. Naj bi Bog dal, da bi gospod Horak še mnogo let vodil društvo in v to zaključimo trikrat: Živio! Zborovalci navdušeno priredó. Gospod vodja Horak se zahvali za znak priznanja, a zaključí potem zborovanje.

(Tatvina.) Iz Hinj se nam poroča: Janezu Konté-tu z Zvirčega št. 41. sta bila v noči od 12. na 13. dan t. m. iz hleva ukradena dva konja. Jeden je rujav ter ima kratek rep, drugi je topolove barve — ni prav bel, pa tudi ne zelen — po hrbtu od pleč do repa ima temno liso, obe pleči ste bolj črnikasti. Oba konja imata grivi oguljeni od komata. — Jožefu Škufci z Zvirčega št. 39. pa je v noči od 14. na 15. dan t. m. ukraden 2letni črn žrebec, kateremu nad repom manjka nekaj dlake; visok je okoli 14 pestij. Ljudstvo meni, da so cigani izvršili to tatvino. Kdor zasledi te konje, naj jih smatra za ukradene ter naj to blagovoli naznaniti krajni gosposki, da bota okradena kmeta mogla nazaj dobiti svoje blago.

(Ogenj.) S Pivke se nam poroča: Minoli ponedeljek je pogorel hlev Antona Tomšiča v Koritnicah. V hlevu so bili trije konji, mnogo ovac in koz. Zgorelo je več kmetijskega orodja in mnogo desak; živino so rešili. Pogorelec je bil zavarovan za malo svoto. Kdo je zažgal, ni znano.

(Planinsko šolo) so ustanovili in slovesno otvorili v Ukva h na Koroškem (Kanalska dolina). Čitateljem, ki morda ne vedo, kaj je „planinska šola“, povemo, da je to nova nemškutarska iznajdba mogotcev nemškutarskih, ki tako upajo izdatneje pospeševati germanizacijo slovenske dece. Ker jim germanizacija po dolinah še prepočasno napreduje, začeli so v novejšem času tudi na slovenske planine postavljati svoje „schulhause“, da tem hitreje poturčujejo zapuščene slovenske otroke. Kaj več o tej prvi „planinski šoli“ v Avstriji povemo prihodnjice.

(Pri občinski volitvi v Cirknici) dne 24. t. m. so bili izvoljeni gg.: Ivan Žitnik za župana, za svetovalce Alojzij Pogačnik, France Šerko, Jos. Milavec, Janez Petrovčič, Jernej Debevec in Jernej Trebar.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce) na Dunaju so darovali gospodje: Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu, 2 gld.; Miha Pesjak v Kamni Gorici, 3 gld.; dr. Mogulič, župnik v Stillfriedu, 3 gld.; Jožef Mubej, c. kr. pomorski komisar, 5 gld.; Adolf Sluga, nadzornik pri društvu „Anker“, 3 gld.; N. N., vojak, 1 gld.; Kl. Sežuo, odvetnik na Dunaju, 5 gld.; Matevž Velca, komisar pri poštni hranici, 5 gld.; Jožef Pavlin v Ljubljani 6-50 gld. Presrečna hvala vsem blagim podpornikom!

(Vabilo) k ustanovni veselici „Moravškega pevskega društva“ dne 29. maja 1892 pri g. I. Detelji v Moravčah. Vspored: 1. Pozdrav gospoda predsednika. 2. Jenko: „Naprej“, mešani zbor. 3. Volarič: „Gospodov dan“, mešani zbor. 4. Hudovernik: „Naša zvezda“, moški zbor. 5. Zajec: „U boj“, moški zbor. 6. Foerster: „Njega nij“, četverspev. 7. Volarič: „Pogovor z domom“, mešani zbor. 8. Nedved: „Mili kraj“, moški zbor. 9. Nedved: „Vojaci na potu“, moški zbor. 10. Šaljiiva tombola. Začetek ob polu šesti uri popoldne. Vstop prost. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 27. maja. Taaffe je odgovoril na interpelacijo gosp. dr. Gregorčiča, da se telovadni društvi v Prvačini in Ajdovščini neste pritožili proti nepotrdbi pravil. Predložena nova pravila so se pa potrdila.

Rim, 26. maja. Ko je ministerski predsednik Giolitti danes zopet v daljšem govoru zagovarjal vladni program, je zbornica po burni seji vsprejela s 169 glasovi proti 160 nasvetovani dnevni red.

Kodanj, 26. maja. Kralj je sprejel povodom svoje zlate poroke mnogo deputacij. Med darovi sta zlat venec, poklonjen od 80.000 šolskih otrok, in od obrtnikov dvorni voz.

Washington, 27. maja. Držvni departement je dobil oficijelno poročilo, da se je sklenila trgovska pogodba mej Avstro-Ogersko in Zjedinjenimi državami opirajoča se na vzajemnost.

Umrli so:

23. maja. Janez Brugger, dninar, 26 let, Poljanski nasip št. 50, morbus Brightlii.

24. maja. Juliana Betteto, metlarjeva žena, 31 let, Florjanske ulice 3, jetika.

Tuji.

24. maja.

Pri Slovci: Lehozky, ministerjalni uradnik; Milek; Miesec, potovalec; Gombo, Vatter, Semen, trgovci, z Dunaja. — Winkelhofer; Artur in Robert Diamant; Poda; Reinitzer, profesor, iz Gradca. — Eisler, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Wisskopf, trgovec, iz Lipsije. — Mahler iz Prage. — Richter, trgovec, iz Vrat-slave. — Rölling, inženir, iz Dun. Novega Mesta. — Haas iz Kamnika. — Mankač, trgovec, iz Trsta. — Dominik, zdravnikova soproga, s hčerjo, s Kranjske Gore. — Zauner, zasebnik, iz Karlovca. — Fischer z Reke. — Kusterle, zasebnik, iz Feldkirchen-a.

Pri Južnem kolodvoru: Strauss in Missori z Reke. — Rizal iz Beljaka. — Caspar, potovalec, iz Poličan.

Pri avstrijskem caru: Jeseršek, z Gorenjskega. — Feigelmüller iz Trsta. — Mussina, poročnik-računovodja, z Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Witzler iz Gradca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokriše na 24 ur v jutro
		opazovanja	termometra v mm	topimera po Celsiusu		
25	7. u. zjut.	739.4	12.8	brezv.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	738.2	23.2	sl. svzh.	jasno	
	9. u. zveč.	738.7	16.4	"	"	
26	7. u. zjut.	740.0	13.2	brezv.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	738.9	26.2	"	jasno	
	9. u. zveč.	739.2	18.6	sl. svzh.	"	

Srednja temperatura obeh dni 1-75° in 19-3°, oziroma za 1-7° nad in 3-4° nad normalom.

Št. 11.014.

Kovert s firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nižje ceni.

Zaradi oddaje

del pri podaljšanji Tržaške ceste od Knaflovih ulic do Marije Terezije ceste

z napravo novih betonskih kanalov in zidarskim delom vred se bode vršila

dne 4. junija letos ob 11. uri dopoldne

javna pismena ofertna obravnava pri podpisnem magistratu v pisarni mestnega stavbinskega urada (Mestni trg št. 2, I. nad-tropje), kjer so tudi pripadajoči načrti, proračuni, pozori in drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njih podstavi proračunjene skupne zneske troška za dotična dela, je izročiti zapečatene in s pripadajočim 5% vadijem opremljene do določene ure.

Niti ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisu, niti take, katere bodo prekasno vložene, se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

25. dne maja 1892.

Razglas.

272 2 1

Tinktura zoper kurja očesa

Najvarnejše in najboljše sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5-6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 1

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani. Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Dunajska borza.

Dne 26. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 95 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 45 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 30 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 95 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	996 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	318 „ — „
London, 10 funtov stri.	119 „ 45 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 50 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 50 „

Dne 25. maja.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 85 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 „ 25 „
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 gld.	188 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	62 „ 50 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2892	50 „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 „ 10 „
Papirni rubelj	1 „ 26 „
Laških lir 100	46 „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

se more dobiti z jedno

promeso 1864. leta.

Cela 4 1/2 gld., polovična 2 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dne 1. junija.